

[Tyroll]

og arbejdsforhold, på trods af at man hævder at ville forbedre lønarbejdernes positioner og goder såvel gennem det parlamentariske som gennem de faglige aktiviteter. Her bremses man det altså via de parlamentariske organer.

Første næstformand (Erlendsson):

Det er vanskeligt at få en debat i gang, når der er så megen uro i salen. Indenrigsministeren har, dér, hvor han sidder, svært ved at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal i anledning af de faldne udtalelser komme med et par bemærkninger, idet jeg beder undskylde, hvis jeg ikke har kunnet høre alle de bemærkninger, som er faldet.

Jeg vil på regeringens vegne fraråde, at man stemmer for nogen af de stillede ændringsforslag. Det gælder ændringsforslaget vedrørende normer for erstatning til selvstændige erhvervsdrivende. Jeg deler selvsagt den intention, der ligger bag forslaget, men jeg beder forstå, at det er en næsten uløselig opgave, man her ønsker at indenrigsministeren skal klare. Det er en selvfølge, at de problemer, der ligger om den ligelige adgang til at udføre kommunalt arbejde for forskellige borgere, vil blive fulgt med opmærksomhed i den kommende tid.

Ændringsforslaget om en ubegrænset adgang til indkaldelse af stedfortrædere til en kommunalbestyrelse må jeg ligeledes fraråde. Jeg er bange for, at man ikke kan overskue de konsekvenser, der vil følge af det. Jeg vil advare imod, at man gør en kommunalbestyrelse til en gennemgangscentral.

Hvad specielt angår de ændringsforslag om det kommunale lønningsnævn, som er stillet af VS, og som hr. Tyroll argumenterede for her fra talerstolen for et øjeblik siden, vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger om baggrunden for dette nævns oprettelse. Indtil 1969 blev løntilsynet udøvet af indenrigsministeriet for amtskommunernes og købstadskommunernes vedkommende og af amtsrådene for sognekommunernes vedkommende. Tilsynet omfattede alene tjenestemænds løn- og ansættelsesvilkår. Ved en ændring af den kommunale styrelseslov i 1969 blev løntilsynet overført til et nyoprettet organ, kommunernes lønningsnævn, og tilsynet

blev udvidet til at omfatte alt kommunalt personale, altså ikke blot det tjenestemandsansatte. Nævnets medlemmer beskikkes af indenrigsministeren, og der er således tale om en offentlig tilsynsmyndighed og ikke, som det er blevet påstået, om et kommunalt arbejdsgiverorgan. Gennem det tilsyn, som lønningsnævnet udøver, tilgodeses dels et behov for en koordination af lønpolitikken de forskellige kommunegrupper imellem, dels et behov for en koordination af den statslige og den kommunale lønpolitik. Jeg kan i sidstnævnte henseende henvise til følgende udtalelse i lønningsudvalgets betænkning af 6. juni 1969 over lovforslag om statens tjenestemænd m.v. Den er gengivet i Folketingstidende 1968-69, tillæg B, sp. 3111. Jeg citerer:

»Udvalget kan tilslutte sig tjenestemandskommissionens henstilling om, at der samtidig med en reform i staten optages forhandling med de kommunale myndigheder med henblik på at få gennemført ensartede principper for aflønningen af statslige og kommunale tjenestemænd, og således at lønningerne for sammenlignelige og sideordnede stillinger under i øvrigt lige vilkår i videst muligt omfang bliver af samme størrelse.«

Efter indenrigsministeriets opfattelse har udviklingen siden nævnets oprettelse i 1969 bekræftet behovet for et organ som kommunernes lønningsnævn, og jeg må derfor tage kraftigt afstand fra forslaget om at ophæve dette organ.

Med hensyn til den kritik, der har været rettet mod den af lønningsnævnet etablerede kontrol med antallet af overassistenter, skal jeg endelig bemærke, at denne kontrol ikke blev indført af indkomstpoltiske grunde, men alene skyldtes, at der i visse kommuner i et ikke ubetydeligt omfang skete oprykning til overassistent, uden at der forelå en egentlig funktionsmæssig begrundelse for en sådan oprykning.

Grove (KF):

Jeg må beklage, at indenrigsministeren kun har gode intentioner med hensyn til de selvstændige erhvervsdrivende. Det er viljen til at løse dette problem, der mangler hos indenrigsministeren. Det kan ikke være vanskeligt at fastsætte normer på dette område. Næsten inden for ethvert område har man en